

тогава рѣкълъ на Горанова: „Страхъ ги е селянитѣ и пекатъ да бѣгатъ.“ А той му отговорилъ: „Защо ще бѣгатъ, ний не сме дошли да биемъ, но ще отидемъ въ Бургазъ и ако сполучимъ добръ, а ако ли не, на връщане отъ гдѣто минемъ ще направимъ всичко на прахъ и пепелъ“. Капитанъ Бояновъ съ горнитѣ наедно не си лѣгналъ, но сѣдялъ да поправа една пушка „Винчестеръ“, която носилъ отъ по-прѣди и се мжчалъ да и тури прикладъ, мжчилъ се тоже сжщо да извади отъ нея една гилза, но като не можалъ, далъ нему да я извади, която той дѣйствиелно извадилъ съ едно шило. Слѣдъ всичко това, Бояновъ му рѣкълъ да отиде да спи, но той се побоялъ самъ да си отиде, защото нѣмало нощна стража изъ селото имъ и затова го помолилъ да го заведе нѣкое момче у дома му: той му далъ едно момче и така си отишълъ у дома. Сутринята рано повикалъ го пакъ капитанъ Набоковъ и му казалъ: „искамъ всичкитѣ пушки и патрони, които се намиратъ въ селото ви, ако иматъ селянитѣ евзалии или чакмаклии пушки, нека дойджтъ съ насъ, барутъ ще имъ дадемъ“. Той му отговорилъ, че нѣма други пушки вече въ селото имъ. Този разговоръ станалъ въ училището. Набоковъ пакъ повторилъ: „ако бѣхъ други нѣкои, знаете ли що щѣха да ви направятъ“? Попиталъ го намѣстника Дядо Тодораки: „какво“?, а Набоковъ му отговорилъ: „ще ви избиятъ“. Дядо Тодораки пакъ повторилъ: „нѣмаме патрони, какво да правимъ“? Най-сѣтънъ Набоковъ го пратилъ съ одного отъ своитѣ момчета именуемъ Ради, да дярятъ по кхщята патрони, ходили тукъ тамъ и събрали 20 — 21 патрона. Тѣ думали, че ще тръгнатъ за Созополъ и дѣйствиелно прѣди да съмне 2 часа излѣзли отъ селото имъ. Първия денъ той видѣлъ, че партизанитѣ отъ 3 страни влѣзли въ селото имъ, а пакъ селянитѣ казвали, че отъ 4 страни влѣзли. На съмнувание, когато заминала вече четата научилъ се, че Горановъ земалъ отъ бакалина Петко Недѣлковъ за 200 гроша разни нѣща отъ дюкяна му, срѣщу които пари му далъ расписка. Прѣзъ нощята, главатаритѣ на тая чета думали на Петка Недѣлковъ: „Въ Бургазъ има само двѣ ротя солдати, тѣ не могатъ да иматъ авангардъ и да ни срѣщнатъ тукъ на близо“. Всички почти партизани мислили, че въ Бургазъ ще направятъ Рождество Христово. На 4 мѣста тѣ били расположены прѣзъ нощята въ селото имъ въ училището и дюкянитѣ. Заяви за разносжитѣ си“.